

א) ק"ס דלוימו 3 קדושין
ב) ז"מ כ: פסהדרין כו.
ג) גנרס פ. מיר כ: ז"ב
קט: מכות ו. שבעות לב.
תמורה כה: (ד) ז"ל עמי
הית' דבש תמיה' ק"ס
פסוק: (ו) רש"ל מ"ו (ו) דף
עב ע"ב ד"ה מלאן.

גליון הש"ס

גב' ביע"ל קג"ם. עין
מנ"א סימן שם ס"ק טו:

מוסף רש"י

משום פסידא
דלקוחות. שלקחו עדות
על פיו ותסם מניסן עד
תשרי ועדין לא היה ידוע
שהוא פסול (פסהדרין כו.).
מא בינייהו. בין הני תרי
שעמא דרבא (ספ.) תרי
לחד ותרי לחד. תרי
כימות שהעידו בזה ו.
שני אמרו לכל אחד עממי
הייסם בנקום פלוני. חידוש
ליכא. פסידא דלקוחות
איכא (ספ.) דפסלינהו.
לחי תרי. בגולגולת.
שהעידו שגולגולת הס על
גולה שגולגולת מניסן. חידוש
ליכא. דהא מילתא אמרינא
קמפסידא. אכל פסידא
דלקוחות איכא (ספ.).
ביע"ל קג"ם. יאוש שלא
מעמט באלו מילתא. ז"מ
כא: עד וזמם שגולגולת. חידוש
העומד מאלו בפי' קדושין
דעירובין (טו). קדושין
שלא נמכרו לביהאי כהאש
מקדש (קדושין נה.) גילו
דעת גניטין כשהוא גט
(גניטין לה) מומי אכל
נבלות להשעם לקמן
(פסהדרין כו). סימני הלכות
הן שנמלקו בהם אבי ובה
ובכל מקום הלכה כרבא
תוך מאלו (קדושין כו.).

מרוכה פרק שביעי בבא קמא

עג.

עין משפט
נר מצוה

פ"א א מ"י פ"ב מהל'
עמות הלכה ו:
ב צ מ"ח פ"ח מלכות
אכל ה"ה ו"ע פ"ב
מלכות שבעות ה"י יח
ועי' כהשגות וזכ"מ פ"ב
מהל' עדות ה"י ג ועי'
כהשגות וזכ"מ פ"ו מהל'
מלות ה"י ו פ"ב מהל'
תמורה ה"י ד סמג עין ו
ק ולאוין רמא ט"ש י"ד
ס' י"ג ספ"ק לא לב לג
וס' שם ספ"ק כד כה
וט"ש ע"פ ח"מ י"ב כט ספ"ק
א וס' רפא ספ"ק ז:

רבינו הגנאל

והילכתא כותיה דאבי
ביע"ל קג"ם. והן. ייאוש
שלא מדינת. עד וזמם ו
ההלכה. לחי העומד
מאילוי. קדושין שאין
מסורין לביאה. גידול בר
רעילא. משומד אוכל
בבילה. אקשין על אבי,
תוך גב על פי שנים וטבח
ומכר על פיהו ונמצאו
וזממין משלמין את הכל.
בגון שבא באחד בניסן אלו
העדים והעידו בבית דין כי
ארבן מהיום כך וכך גב
שורו של פלוני וחזרו ובראו
הן הן והעידו אחריו כן ראינו
שבתחו או מכרו נמצאו
וזממין משלמין כפ"ד יח.
ואקשין אהא דארמין בגון
השומרו בטביחה תחלה.
בגון שהביא הנשבע
עדים ב"י בניסן והזימם
ואמרו להם אותו היום
שהעידתן בטביחה עמנו
הייסם (והזימם ואמר להן
אתו היום שהעידתם
בטביחה עמנו הייטם)
ואחרי כן הוזמם בגניבה.
הלא לטעמ' דאבי דסבר
למפרע נפסלין עידי
הגניבה מאחר בניסן
שהעידו בבית דין הלא
מהיום והלאה נפסלו בכל
ערות. שנמצאת בעת
שהעידו על הטביחה כבר
פסול היה ולא היה מתחייב
הגב על פיהו כלום.
והתורה אמרה ועשייתם לו
כאשר זמם לעשות לאחיו.
ואלו אין להם מעשה.
ופרק' והילכ' שהעידו
בבית אחת. בגון שהעידו
בבית דין באחד בניסן כי
בארי ביום פלוני גב וטבח
ומכר. והוזמם משלמין את
הכל. וזה הפירוק ראיה
לפירוש למפרע הוא נפסל
כי אינה משעה שמעידין על
הגניבה אלא משעה
שנתקיימה עדותן בבית
דין. לימא כתנאי היו שנים
מעידין אותו שגב והן
מעידין אותו שטבח הוזמם
על הגניבה עדות שבטלה
מקצתה בטלה כולה. והוזמם
על הטביחה כול'. ותוצי'
ד' ר' יוסי הוא דאמי במה
דברים אמורים בשתי
עדייות. בעדות אחת כעין
שתי עדיות. מאי ניהו כת
העידו על הגניבה
ואחרי כן חזרו והעידו על
הטביחה. אבל כת אחת
העידה בגניבה ובטביחה
בבית אחת זו היא עדות
אחת. ועליה חלקו. רבנן
סברי מיכן ולהבא הן
נפסלין. ואיך לבב דארמין
תוך כדי דיבור כריבור
דאמי לא מיפסלי מומן
שהעידו אלא מעת ההומה
כרבא. ובטביחה שהוזממו
משלמין ונתבן שאל
הוזממו עדותן כגורה. ור'
ר' יוסי סבר למפרע הוא נפסל ובתוך כדי דיבור כריבור

פסידא דלקוחות. שחמתוהו על שטר מכירה זינתיס. מאי זינייהו.
צין הני מרתי לישנא דרבא: פרי לחד. עמנו הייטס^(ט) ותרי אחרוני
לחד דליכא חידושא: בגולגולתא. שלא הזימנוהו אלא העידו שנים על
אלו שהן גולגולת והכא ליכא למימר סמוך דהני דלא מילתא אחריתא
היא: יע"ל קג"ם. סימני שמועות
הן זו אחד מהן עד וזמם: פסולין
הון ואין עדותן עדות: אמיא
משלמי. על הטביחה: כי הדרי מיתומי
אגניבה. כשחזרין וניזמין על הגניבה
איגלאי מילתא כו: ה"ג והלכתא
שהעידו צבט אהם והוזמו. ולא
גרסינן והוזמו צבט אחת דכיון
דהעידו צבט אחת ליכא למימר
צבעת עדות טביחה פסולין הון
ואפילו אי אמרין למפרע נפסל
דהא תוך כדי דיבור הוה והזמה
לא איכפת לן אי צבט אחת אי צוה
אחר זה וצבט שזימנו על הטביחה
תמילה: היו שנים מעידים אותו שגב
והן. עלמס מעידים אותו שטבח:
צטלה כולה. ומשלמי כפל והוא פטור
דכיון דלא גבגב לא טבח ואפילו חזרו
והוזמו על הטביחה (פסהדרין כו.) הוזמו
על הטביחה. ולא על הגניבה: צמה
דברים אמורים. דהוא משלם כפל
ולא צטל עדות גניבה צמתי עדיות:
צבט אהם צוה אחר זה. שהעידו
היום על הגניבה ואמרו צבט צבט
גבגב ולמחר על הטביחה ואמרו צמתי
צבט טבח: וא"ר יוסי. דכי אמרי
לכו סהדי עמנו הייטס ציוס שני
הוזמו אף על הגניבה צציוס ראשון
מהיכא תימי האי: ומאי נינהו כו'
אכל צעודים אהם צבט אהם. שהעידו
על שתיים זו בתוך כדי דיבור של זו
ואמרו צבט צבט גבגב וצמתי צבט
טבח והוזמו על שני צבט ואע"ג
לדלחד צבט לא איזמוס מיהו איגלאי
מלתא דכי אסהוד פסולין הון דסנר
ר' יוסי למפרע הוא נפסל וצטלה
כל עדות אותה עשה שכולה עדות
אחת היא: כדי דיבור. לקמן [ג] מפרש:
מלאן ולהבא. מיוס שהוזמו ולא מיוס
שהעידו: אגניבה דלא מיתומי לא
איזמוס. ואע"ג דצהדדי אסהודי לא
הא לא אמתיל פסוליהו מהיכא
שעמא דנימא אע"ג דללחד צבט
לא איזמוס מיהו שעת עדותן שעת
פסלות הייתה: איזמוסו להו [גמין]
אגניבה. האי איזמוסו לאו הזמה
דוקא (ו) נקט) לשלם ממון אלא איפסלו
לכו אגניבה משום פסול עדות:
לאו

משום פסידא דלקוחות. מאי זינייהו (ט) דאסהודי
ביה תרי לחד ותרי לחד אי נמי דפסלינהו
בגולגולתא להך לישנא דאמרת משום חידוש
ליכא להך לישנא דאמרת משום פסידא
דלקוחות איכא אמר רבי ירמיה מדפתי
עבד רב פפא עובדא כוותיה דרבא רב
אשי אמר הלכתא כוותיה דאביי (ו) והלכתא
כוותיה דאביי * ביע"ל קג"ם: תנן גבגב על
פי שנים וטבח ומכר על פיהם ונמצאו
וזממין משלמין את הכל מאי לאו שהעידו
על הגניבה וחזרו והעידו על הטביחה והוזמו
על הגניבה וחזרו והוזמו על הטביחה ואי
סלקא דעתך למפרע הוא נפסל הני כיון
דאיתומו להו אגניבה איגלאי מילתא למפרע
דכי אסהודו אמביחה פסולין הון אמאי
משלמין אמביחה אמרי הכא מילתא אמיא
בגון שהוזממו על הטביחה תחילה אמרי
סוף סוף כי הדרי מיתומי אגניבה איגלאי
מילתא דכי אסהודו אמביחה פסולין הון
אמאי משלמו אמביחה והלכתא שהעידו
בבת אחת והוזמו לימא כתנאי היו שנים
מעידין אותו שגב והן מעידים אותו שטבח
והוזמו על הגניבה עדות שבטלה מקצתה
בטלה כולה הוזמו על הטביחה הוא משלם
תשלומי כפל והן משלמין תשלומי שלשה
א"ר יוסי בד"א בשתי עדיות אבל בעדות
אחת עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה
מאי בשתי עדיות ומאי בעדות אחת אילימא
בשתי עדיות בשתי עדיות ממש בשתי
כתות בעדות אחת בבת אחת בזה אחר
זה וא"ר יוסי בעדות אחת בבת אחת בזה
אחר זה כי מסהדי אגניבה והדר מסהדי
אמביחה כי מיתומי אמביחה * עדות שבטלה
מקצתה בטלה כולה ואיתומו להו אגניבה
מהיכא תימי הך אלא לאו בשתי עדיות
בעדות אחת כעין שתי עדיות ומאי ניהו
כת אחת בזה אחר זה אבל בעדות אחת
בבת אחת לא וסבריה דכולי עלמא (ז) תוך
כדי דיבור כריבור דמי מאי לאו בהא קמפיילגי
דרבנן סברי מכאן ולהבא הוא נפסל וכיון
דמהיכא שעתא קא מיתומי אמביחה דקא
מיתומי איתזום אגניבה דלא מיתומי לא
איתזום ר' יוסי סבר למפרע הוא נפסל
וכיון דמיד כי אסהודו הוא דמיפסלי להו
נמו אגניבה דהא תוך כדי דיבור דמי אמרי אי תוך כדי
דיבור כריבור דמי דכולי עלמא למפרע הוא נפסל אלא בתוך
כדי דיבור כריבור דמי קא מיפילגי רבנן סברי תוך כדי דיבור
לאו

היה וצבט שהוזמו על הטביחה תמילה וקשה לר"י דמה מרוח צקונט' צהזמת טביחה תמילה דאי משום שטח הוזמו על הגניבה תמילה
הון מוכחשים על הטביחה ואין אליציה דלציי משנין דס"ל לקמן דהכחשה לאו תמילה הומה היא א"כ גם שהוזמו על הטביחה תמילה
הון מוכחשים על הגניבה מאחר שהעידו צבט אחת ומוך כדי דיבור כריבור דמי כדלמך צקונט' לרבי יוסי דכי העידו צבט אחת והוזמו
על הטביחה צטלה כל העדות משום דתוך כדי דיבור כריבור דמי ואם צאנו ליישב מירוך זה לצבט אציי דלקמן דסנר הכחשה לאו
תמילה הומה היא צריך לגרוס והוזמו צבט אחת אכל אין לחוש שאין הגמרא חושש עמה ליישב דברי אציי אלא צמה שאמר למפרע
הוא נפסל והולך ומתרחץ לפי שיטת המקשה הסובר דהכחשה תמילה הומה היא כדפרישית לעיל וכן לקמן כי משני ממני' לצאיי אהא
דלמך הכחשה לאו תמילה הומה היא ומוקי לה כשהוזמו תמילה על הטביחה אין חושש לתוך למאי דלמך אציי למפרע הוא נפסל
כי לפי זה היה צריך להעמידה בגון שהעידו צבט אחת אלא דדך הגמרא הוא שאין חושש לתוך אלא הקושיא שמקשה לו:
הי